

trek

Jeseníky 2002

aneb

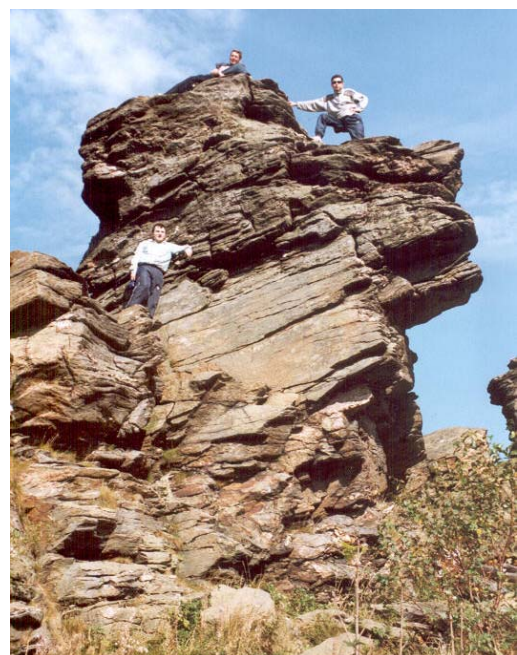
Jeseníky na podruhé

(13. – 15.9.2002)

Přechodu Jeseníků se zúčastnilo pět trekařů – PaCo1, PaCo2, PaCo3, Mo a San. Za vedoucí byli bez jejich vědomí již dříve prohlášení PaCo3 a Mo.

13.9. – pátek

PaCo1, PaCo2 a San vyrážejí z Prahy hlavního nádraží v 7:21 geniálním rychlíkem, který jede přímo až na místo určení – do Ramzové. Našel ho samozřejmě PaCo2. V Lysé nad Labem tento rychlík čeká na jiný rychlík, kterým přijíždí PaCo3. Ve vlaku se všichni šťastně shledávají. V Hradci Králové PaCo3 vybíhá z vlaku, aby našel Mo a nasměroval ho do správného vozu. Ostatní se mezitím

do toho správného vozu přesouvají, protože doprovod vlaku se nemůže shodnout na tom, která část vlaku kvůli výluce kam jede. Uvelebujeme se v dětském kupé. Pak pokračujeme objížďkou přes Pardubice, odkud Mo dnes vyjel. Mo se nám chlubí svým novým mobilem, ačkoliv s ním vůbec neumí zacházet. Během celého víkendu ho do tajů mobilní komunikace zasvěcuje především PaCo1, vlastníci též Nokii. San nás informuje, že se jí podařilo uzavřít první studijní etapu, a proto veze s sebou krabici sangrie, abychom to mohli řádně oslavit.

V Ramzové vystupujeme kolem jedné. Hned míříme do nejbližšího obchodu, kde kupujeme převážně zmrzlinu. Po její konzumaci a delším váhání konečně vyrážíme směrem na Obří skály. Mírný náskok získává celý PaCo-tým. Těsně před skálami se však PaCo1 a PaCo2 zasekávají na borůvkách, které jsou nechutně velké a je jich tam nechutně mnoho. A tak je Mo a San lehce dohánějí, přičemž PaCo3 už je na skalách. Skály jsou dobré, ale klzké. Trochu si založíme, uděláme pár fotek a jdeme dál. Na turistickou chatu pod Šerákem je to podle ukazatelů jeden kilometr. Je to však dost dlouhý kilometr a hodně do kopce. U chaty dáváme žírek a PaCo3 i pivo. Jídlo nám zpestřuje i jeden

milý bernardýn, který se s námi chce kamarádit (spíše něco dostat k snědku). Posilnění vyřážíme dál.

Cesta ubíhá v pohodě a za chvíli dorážíme na Keprník. Máme celkem slušný výhled. Potom pokračujeme na Vřesovou studánku, kde chceme dnes přespat. Dorážíme kolem půl sedmé. Nejsme tu první – jeden stan tu už stojí. Kocháme se nádherným západem slunce, doplňujeme vodu a pak jdeme na to. Stavění stanů. PaCo2 a Mo jsou profesionálové a mají to v pohodě. Zato San pomáhá se stavěním PaCo3, a tak to podle toho vypadá. Ale hlavně, že stan stojí. PaCo1 mezitím připravuje místo venku, kde bude spát spolu s PaCo3. Začíná být docela zima. Hlavně fouká nepříjemný vítr. Mo má na svém teploměru 4 °C. Domlouváme se na srazu ve stanu u PaCo2 a Mo. San přináší sangrii. Ostatní účastníci party přinášejí sladkosti. Sangrie je dobrá, škoda, že je jen jedna krabice. Užíváme si teplo ve stanu. Místy je až 25 °C. Kolem deváté se rozhodujeme jít spát. San jde do svého stanu, PaCo1 a PaCo3 ven. Je nádherná jasná noc. Ani není moc zima. Starý dobrý Condor.

14.9. – sobota

Probouzíme se v devět (!!!). Už na nás svítí slunce a je teplo. Snídáme a válíme se. Na cestu vyřážíme kolem desáté mimo jiné i proto, že načerpat několik litrů pitné vody z místní studánky není až tak rychlé. Do Červenohorského sedla je dobrá mírně klesající cesta, a tak nabíráme slušné tempo. Občas máme problémy vyhnout se davu turistů. Je teplo, a tak odkládáme přebytečné vrstvy oblečení. V Červenohorském sedle slibuje Mo, že koupí PaCo1 místní hotel. Pokračujeme na Klínovec. Tam nás zarazí ukazatel s nadmořskou výškou 4 100 m n. m. Zřejmě nějaký překlep – má to být 1 100 m. Požádáme náhodnou kolemjdoucí o foto a pokračujeme na Švýcárnu. Chata je doslova nabitá turisty. PaCo3 si dává pivo a PaCo2 čaj. Poté PaCo1 a PaCo2 vyrážejí na 3 km vzdálené vodopády, které představuje mírně tekoucí potůček. Zbytek zůstává. Od vodopádů přicházejí za hodinu, když během cesty rozebírali problémy Českých drah. PaCo2 říká, že vodopády byly naprosto super. A říká to tak přesvědčivě, že zbytek mu málem uvěří, ale nakonec se dobrovolně prozradí a zbytek se rozhoduje tam nejit. Rovnou tedy vyřážíme na nejvyšší bod našeho putování – Praděd.

Vede tam opruzácká asfaltka a všude je spousta turistů. Chvíli se tam zdržíme, Mo se pokouší dovolat kamsi do Polska a následně vyřážíme dolů na Ovčárnu. Tam přichází PaCo3 SMS, že Teplice prohrávají s Žižkovem 0 : 1. Chceme jít na Petrovy kameny, ale nevede tam turistická značka. Domlouváme se, že to někudy stříhneme. Pak si všichni přečtou, že na Petrovy kameny je kvůli rezervaci vstup zakázán a odchází nahoru na rozcestí ve svahu, kde podle domluvy

čekají. Všichni až na PaCo3, který nejdříve musí dojít svého nanuka. Když ho dojí, ceduli o zákazu vstupu si nepřečte a jde nahoru. Nachází skvělou zkratku přímo na kameny a za chvíli je na místě. Nikdo tam však není, což PaCo3 přijde divné. Ostatní mezi tím čekají na rozcestí

a PaCo3 nepřichází, což jim přijde divné. PaCo3 čeká na kamenech a ostatní se ho vydávají hledat. Bohužel nehledají na kamenech, ale všude jinde. Ve všech hospodách na Ovčárně, na všech záchodech, křičí na lesy... („Oni hledají nějakého psa Filipa...“) PaCo2 přešel půlkilometrový úsek mezi rozcestím a Ovčárnou pětkrát. PaCo3 mezitím dochází k závěru, že ostatní už museli jít napřed, a tak vyráží po hřebeni směrem na Jelení studánku, kde dnes máme přespávat. Mobilní domluva je kvůli velmi nestabilnímu signálu neuskutečnitelná. Ostatní mezitím stále hledají a začínají již být značně nervózní. Mo již dokonce chce jít na horskou službu, když v tom volá PaCo3, že už je u studánky. Ostatní to zarazí a vyrážejí na studánku. PaCo3 jim vychází naproti. Cestou potkává skupinu lidí, kteří mají jeho popis a mají ho nasměrovat. Ke šťastnému shledání dochází na hřebeni již za tmy.

Jdeme na studánku, kde je turistická útulna, a docházíme tam kolem půl desáté. Bohužel kamenný srub je plný již v době příchodu PaCo3. Cestou přichází SMS, že Teplice vyhrály 2 : 1. Zázrak!!! Stavíme tedy stany. Počasí je již celkem špatné. Fouká ledový vítr a je úplně zataženo. Tentokrát jde San a PaCo3 stavění stanu mnohem lépe než včera, a tak ho dokonce mají postavený dříve než PaCo2 a Mo. Uleháme. PaCo1 a PaCo3 jako včera ven pod plachtu. Tentokrát to však není tak jednoduché jako včera. Začíná pršet a fouká silný vítr, který uvolní plachtu, a tak se PaCo1 a PaCo3 musí pakovat. Nahází batohy k San do předsínky, PaCo1 jde do útulny a PaCo3 k San do stanu. Noc je divoká, ale přečkáváme ji vcelku bez větší úhony.

15.9. – neděle

Ráno balíme stany za silného deště a jdeme se nasnídat do útulny, kde, jak jsme později zjistili, Mo zapomněl kolíky ke stanu. V přístřešku už se taky skoro všichni probrali a čekají, jestli si to náhodou počasí nerozmyslí. My po snídani vyrážíme na motorest Na Skřítku, který minulý rok zachránil PaCo3 a Mo po hrůzostrašné noci strávené v Hitchkokově lese. Cesta vede ještě 3 km po hřebeni, kde do nás šlehá vítr a pak 3 km lesem. Dorážíme akorát v čase oběda. PaCo3 si dává pivo, ostatní čaj a vybíráme jídlo. Výběr je široký a ceny poměrně příznivé. Po hlavním jídle si všichni ještě dávají pohár, PaCo3 špagety a další pivo. Soutěž o největší útratu vyhrává Mo, který při placení suverénně oznamuje, že platí toho pstruha (ačkoliv měl blbé filé). Horký favorit PaCo2 končí až předposlední.

Pak vyrážíme přes Hitchkokův les do Nového Malína. Zbývá ještě 13,5 km. Ale cesta je pohodová, až na jeden menší kopec, a tak do Malína přicházíme se slušným předstihem. Takže Mo má čas pohrbat se ve svém stanu a najít hodinky PaCo2, který si je tam ráno při balení zapomněl. Bohužel však nenachází tyčky od stanu. Kupujeme lístky a vzápětí nasedáme do vlaku do Šumperka. Tam hladce přestupujeme na vlak do Zábřehu, i když máme problémy najít volná místa k sezení. V tomto vlaku PaCo1 a PaCo3 tak usilovně čtou jednomu maníkovi přes rameno a tak strašně nenápadně se o tom baví, že jim nakonec ty noviny věnuje. PaCo3 okamžitě zjišťuje fotbalové dění. O vlak dále dokonce zjišťujeme, jak že to vlastně bylo s tím daňovým balíčkem. Jinak cesta zpátky ubíhá celkem rychle a za velice rozverných nálad, zejména ze strany PaCo1 a PaCo2. V Pardubicích se loučí Mo. V Praze na Hlaváku se odděluje San, která jde na X-C. PaCo2 musí dovést PaCo1 a PaCo3 zkratkou na Masarykovo nádraží, protože sami by tam asi netrefili. První odjíždí PaCo3, pak hned následuje PaCo1. Nakonec se PaCo2 vrací na Hlavák a také odjíždí. Soutěž o nejpozdější příjezd domů s největší pravděpodobností vyhrál PaCo3.

Co říci závěrem? Počasí bylo pěkné v pátek a v sobotu do odpoledne. Pak se začalo kazit a stálo za pendrek. Ale výlet to byl pěkný a nenáročný. Také jsme prozkoumali pro většinu účastníků doposud nepoznanou část naší vlasti. A hlavně jsme se celou dobu dobře bavili!

Sepsal PaCo3 a tradičně v tom š'oural PaCo2.

Test týkající se označení účastníků:

1/

Účastnice PaCo1 získala své označení podle toho, že

A/ byla členkou PaCo-týmu (má batoh Patagonia a spacák Condor), číslovka 1 je čistě rozlišovací;

B/ je to pako, číslovka 1 je čistě rozlišovací;

C/ vždycky se dobře pakovala, číslovka 1 je čistě rozlišovací.

2/

Účastník PaCo2 získal své označení podle toho, že

A/ byl členem PaCo-týmu (má batoh Patagonia a spacák Condor), číslovka 2 je čistě rozlišovací;

B/ je to pako, číslovka 2 je čistě rozlišovací;

C/ vždycky se dobře pakoval, číslovka 2 je čistě rozlišovací.

3/

Účastník PaCo3 získal své označení podle toho, že

A/ byl členem PaCo-týmu (má batoh Patagonia a spacák Condor), číslovka 3 je čistě rozlišovací;

B/ je to pako, číslovka 3 je čistě rozlišovací;

C/ vždycky se dobře pakoval, číslovka 3 je čistě rozlišovací.

4/

Účastník Mo získal své označení podle toho, že

A/ byl mozek celé výpravy;

B/ měl nového mobila;

C/ nosil a propagoval tričko Moira.

5/

Účastnice San získala své označení podle toho, že

A/ je vyznavačkou bojového umění San-San;

B/ vypadala jako Sandokan;

C/ měla s sebou sangrii na oslavu ukončení první etapy studia.

Správné odpovědi zasílejte na e-mail: filip.karel@email.cz

Šťastní vylosování výherci se můžou těšit na zajímavé ceny, jako jsou např. ponožky PaCo3 z této akce (speciálně pro tuto příležitost nevyprané) a jiné podobné delikatesy.

Přeji mnoho zdaru!!!

(PaCo1 – Janča, PaCo2 – Luky, PaCo3 – Filip; Mo – Tom, San – Markéta)